

[J. P. Nielsen.]

vi at kunne forlange af dem, der har Bladvirksomhed i Sønderjylland.

Jeg har ikke sagt, som det ærede Medlem Hr. Nissen udtrykte sig, at de sønderjydske Landmænd sad med gældfrie Gaarde ved Genforeningen, ikke et Ord har jeg sagt derom. Og jeg har slet ikke sagt, som det ærede Medlem udtalte, at de sønderjydske Landmænd havde udplyndret deres Gaarde for Besætning og Inventar og sat Pengene i Sparekassen. Det kunde aldrig falde mig ind at beskyldte de sønderjydske Landmænd for den Slags Ting. Nej, det var noget helt andet, jeg sagde. Jeg sagde, at de ombyttede deres Markhypoteker ved at tage Laan i Kongeriget i 1919, Banklaan og andre Laan, indtil der var oprettet en Kreditinstitution, Sønderjyllands Kreditforening, hvor man saa afløste disse Banklaan med faste Laan.

Jeg vil hævde, at ved Marksammenbrudet, hvor en Del af Befolkningen tabte, var der en anden Del, som vandt. Det var dem, der havde deres Penge i Sparekassen eller havde dem i sønderjydske Ejendomme som Hypoteker, der tabte, medens de, der sad med disse Hypoteker, tjente paa den Transaktion, det være sig mere eller mindre, efter som de greb hurtigt til for at faa ombyttet Markhypotekerne, eller de ventede for længe, indtil den tyske Mark var blevet ganske værdiløs.

Jeg har Gang paa Gang betonet, at de sønderjydske Landmænd har gjort en god Indsats ved Tilpasning til dansk Landbrugsøkonomi, og det er netop med dette for Øje, at det sønderjydske Landbrugserhverv har anvendt en hel Masse Penge. Det er derfor, de skiftende danske Regeringer har bragt ekstra Hjælp til Sønderjylland, og det er derfor, samtlige Partier igen har været enige om, foruden Krisehjælpen til Landboerne og til de arbejdsløse, at bringe ekstraordinære Midler i Anvendelse for at hjælpe paa Tilstanden dernede.

I mit første Indlæg har jeg fremhævet Nødvendigheden af at hjælpe alle Hjem gennem Krisen, Landbohjem saavel som Haandværker- og Arbejderhjem, thi alle Hjem er lige værdifulde fra et Samfundssynspunkt. Derfor anbefaler jeg den Paa-stand paa Overgang til Dagsordenen, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Niels

Frederiksen og mig, fordi den netop indeholder dette Samfundssyn. |

Korsgaard: Foranlediget af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen, har saavel Statsministeren som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen givet Udtryk for, at Socialdemokratiet, hvis det virkelig var herskende i dette Samfund, praktisk talt kunde afskaffe Arbejdsløsheden. Saa vidt mig bekendt har Socialdemokratiet intetsteds i den store Verden vist en Evne i denne Retning, og ingen vil benægte, at Socialdemokratiet dog paa mange Steder har haft Magten. (*J. Chr. Jensen:* Jo!). Har de f. Eks. ikke haft Magten i Australien? Jeg ved i hvert Fald ikke bedre. Man smiler ved at høre Australien nævne, jeg troede, Socialdemokratiet var et internationalt Parti. Men i et Land som Tyskland var Socialdemokratiet virkelig en Gang et mægtigt Parti; hvad er det nu? Det er i Virkeligheden et Intet, der klamrer sig til, at der ikke skal ske en Katastrofe, men som har mistet enhver Indflydelse som ledende Parti i Tyskland; det har kun at hænge sig i Hr. Brüningsskøder og intet mere, og Hr. Brüning ved nok, at dem tør de ikke slippe.

Tager vi Socialdemokratiets Indsats i England, da ved jeg vel, at de ikke var Flertal, men jeg ved jo da ogsaa, at de knækkede ynkeligt sammen, den Gang det skulde vise sig, om de kunde skaffe Arbejdsbeskæftigelse eller ikke.

Nej, jeg synes, det vilde være klogt, om man gjorde sig klart, at Socialdemokratiet, saa vidt menneskeligt Øje kan se, netop med Hensyn til Problemet at skaffe Arbejde har spillet ynkeligt Fallit. Socialdemokratiet er i mange Lande vokset op til talstærke, meget talstærke Partier, vel at mærke saa længe det kapitalistiske System var Baggrund, saa længe der var noget at fordele; men nu, da den Opgave ikke mere ligger for, saa er de i Virkeligheden magtesløse Magthavere.

Det er muligt, det kapitalistiske System ikke kan bestaa den Prøve, det er ude for, det er en haard Belastning, men vær forvisset om, at Socialdemokratiet vil vi aldrig komme til at se som virkeliggørende det Arbejde, de siger, de kan gøre; det Led, det har vist sig var ubrugeligt.